

Προσδιορισμός της Γραμμομοριακής Μάζας ουσίας με την μέθοδο της Κρυσκοπίας

**ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΙ ΙΔΑΝΙΚΟΥ ΔΙΑΛΥΜΑΤΟΣ ΜΕΘ’
ΕΤΕΡΑΣ ΦΑΣΕΩΣ ΕΚ ΚΑΘΑΡΟΥ ΔΙΑΛΥΤΟΥ**
Προσδιορισμός μοριακού βάρους κρυσκοπικώς

Γραμμομοριακή Μάζα, M

$$M = \frac{\text{μάζα δοσμένης ποσότητας ουσίας}}{\text{αυτήν την ποσότητα της ουσίας}}$$

- Μονάδες στο S.I. kg mol^{-1}
- Συνήθως σε g mol^{-1}

Αθροιστικές Ιδιότητες Διαλυμάτων

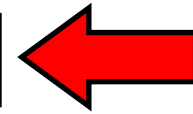
- Μείωση της τάσης ατμών του διαλύτη
- Ανύψωση του Σημείου Ζέσεως του διαλύτη
- Ταπείνωση του Σημείου Πήξεως του διαλύτη
- Εμφάνιση Ωσμωτικής Πίεσης

Σε αραιά διαλύματα ($\rightarrow$ ιδανικά) οι ιδιότητες αυτές

- εξαρτώνται από τη φύση του διαλύτη
- δεν εξαρτώνται από τη φύση των διαλυμένων σωματιδίων
- εξαρτώνται από τον λόγο $\frac{\text{αριθμός διαλυμένων σωματιδίων}}{\text{αριθμός μορίων του διαλύτη}}$

Αθροιστικές Ιδιότητες Διαλυμάτων

- Μείωση της τάσης ατμών του διαλύτη
- Ανύψωση του Σημείου Ζέσεως του διαλύτη
- Ταπείνωση του Σημείου Πήξεως του διαλύτη
- Εμφάνιση Ωσμωτικής Πίεσης

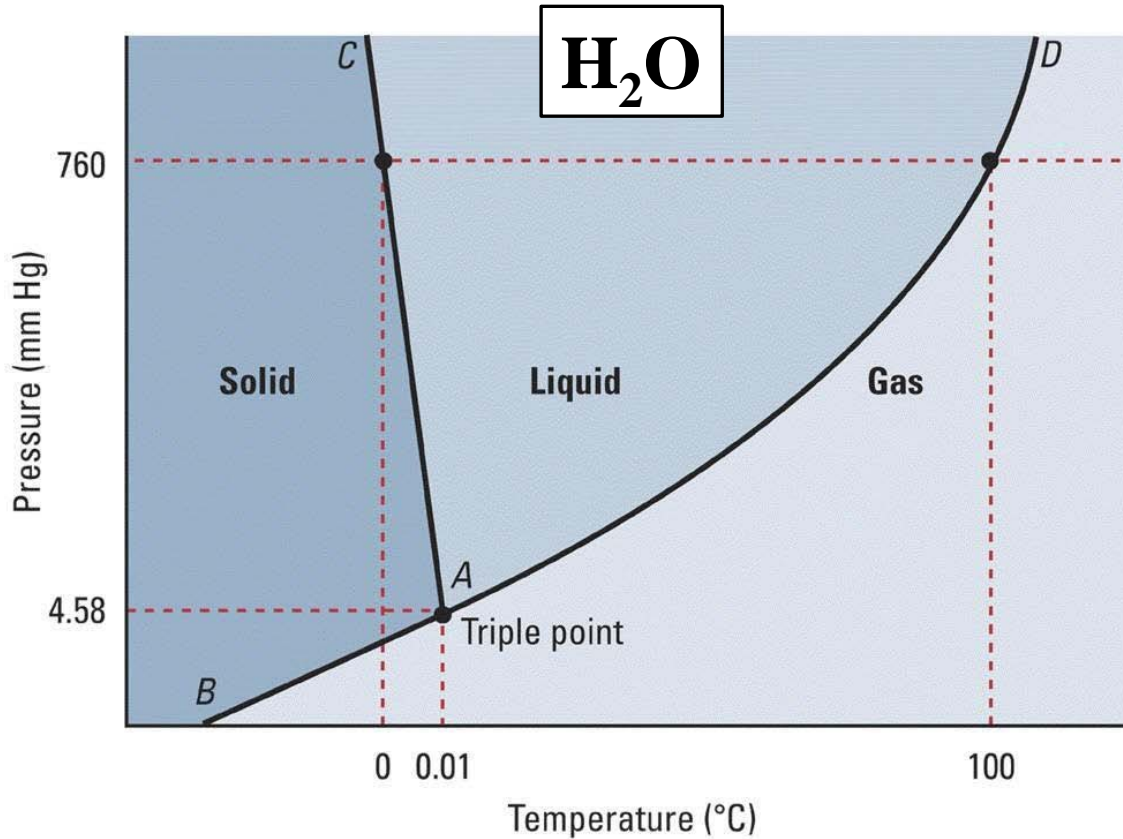

Σε αραιά διαλύματα ($\rightarrow$ ιδανικά) οι ιδιότητες αυτές

- εξαρτώνται από τη φύση του διαλύτη
- δεν εξαρτώνται από τη φύση των διαλυμένων σωματιδίων
- εξαρτώνται από τον λόγο $\frac{\text{αριθμός διαλυμένων σωματιδίων}}{\text{αριθμός μορίων του διαλύτη}}$

Σημείο Πήξεως ουσίας

Για δοσμένη πίεση, η θερμοκρασία στην οποία η υγρή ουσία στερεοποιείται. Στο Σ. Π. η στερεά και η υγρή κατάσταση της ουσίας βρίσκονται σε ισορροπία.

Σε κάθε σημείο της καμπύλης AC

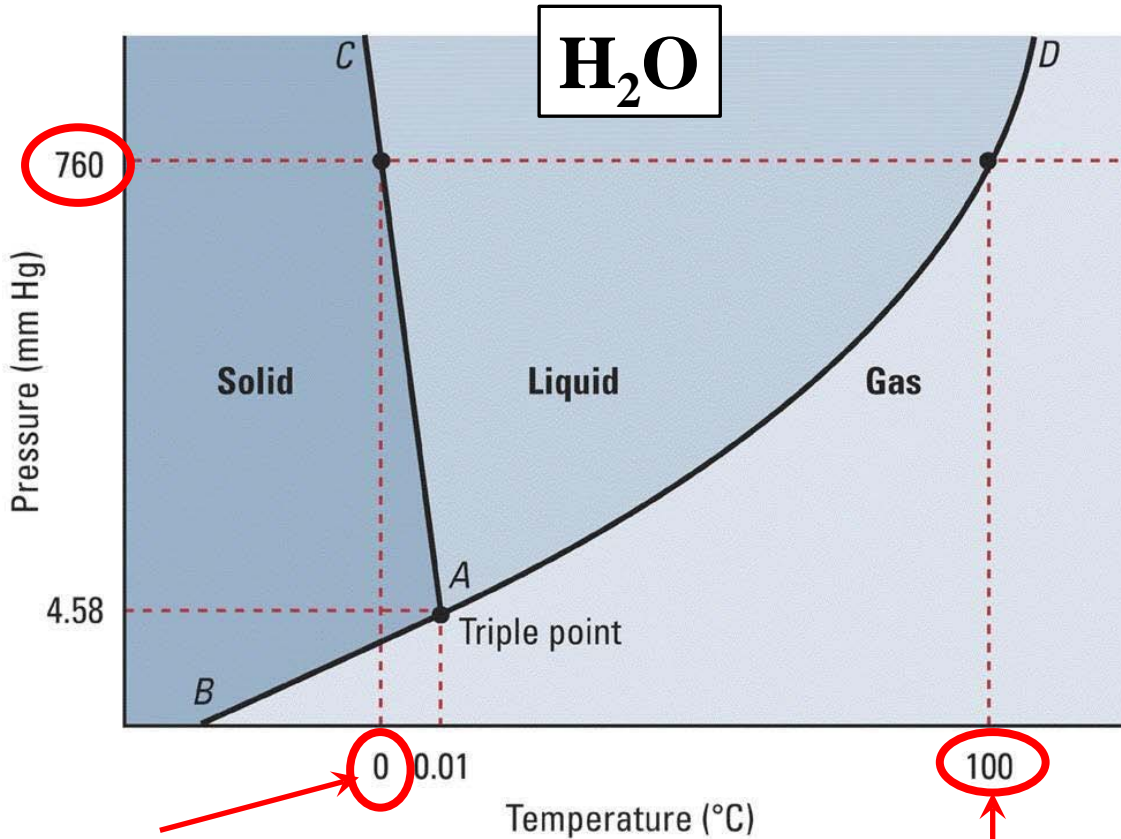
- η στερεά φάση είναι σε ισορροπία με την υγρή
- η ταχύτητα με την οποία λειώνει (τήκεται) η ουσία είναι ίση με την ταχύτητα με την οποία στερεοποιείται (πήζει)
- τα χημικά δυναμικά της ουσίας (για T και P του σημείου) στην στερεή και στην υγρή κατάσταση είναι ίσα

$$\mu_{A(s)}^* = \mu_{A(l)}^*$$

Η καμπύλη AC παριστά την μεταβολή του Σ.Π. με την πίεση.

Σημείο Πήξεως ουσίας

Για δοσμένη πίεση, η θερμοκρασία στην οποία η υγρή ουσία στερεοποιείται. Στο Σ. Π. η στερεά και η υγρή κατάσταση της ουσίας βρίσκονται σε ισορροπία.

Κανονικό Σ.Π.

Κανονικό Σ.Ζ.

Σε κάθε σημείο της καμπύλης AC

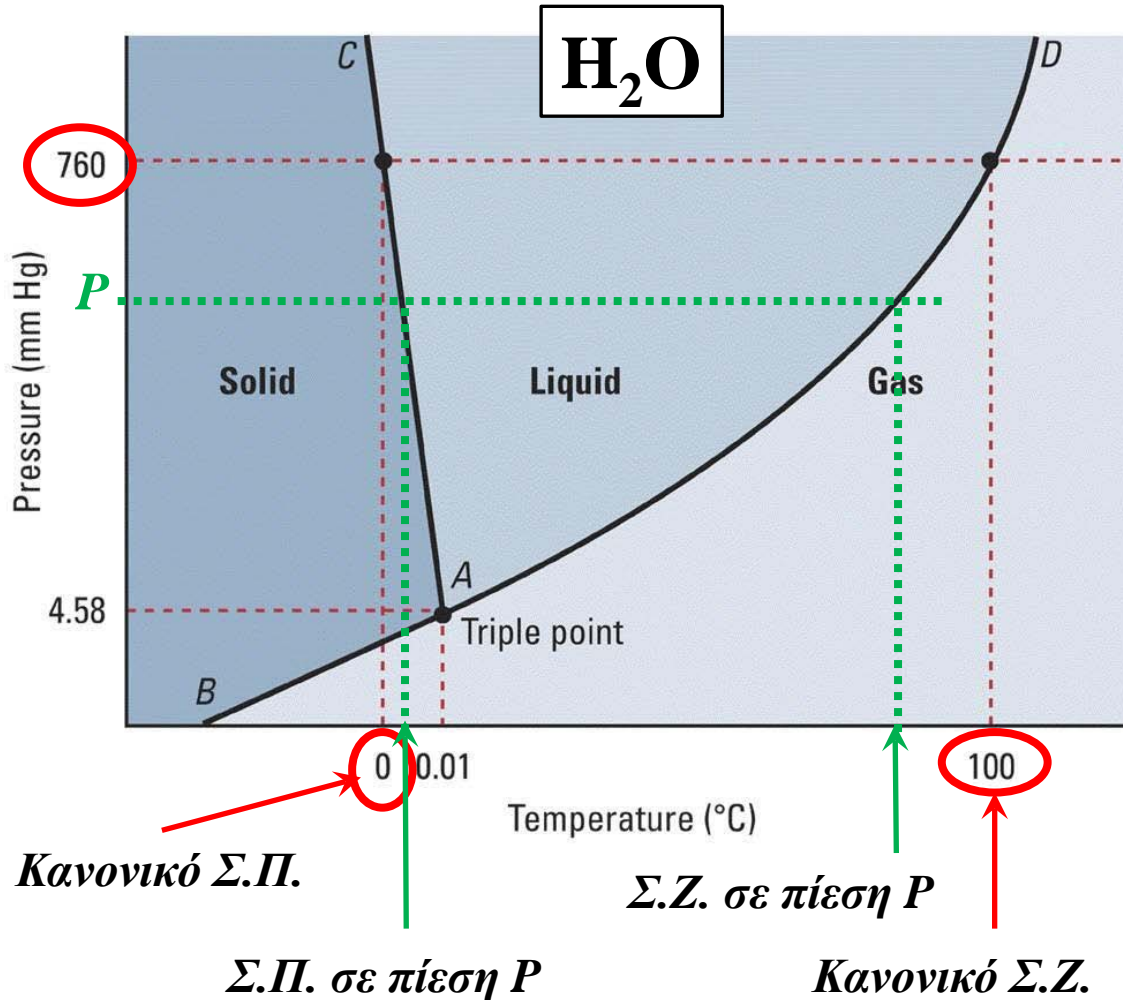
- η στερεά φάση είναι σε ισορροπία με την υγρή
- η ταχύτητα με την οποία λειώνει (τήκεται) η ουσία είναι ίση με την ταχύτητα με την οποία στερεοποιείται (πήζει)
- τα χημικά δυναμικά της ουσίας (για T και P του σημείου) στην στερεή και στην υγρή κατάσταση είναι ίσα

$$\mu_{A(s)}^* = \mu_{A(l)}^*$$

Η καμπύλη AC παριστά την μεταβολή του Σ.Π. με την πίεση.

Σημείο Πήξεως ουσίας

Για δοσμένη πίεση, η θερμοκρασία στην οποία η υγρή ουσία στερεοποιείται. Στο Σ. Π. η στερεά και η υγρή κατάσταση της ουσίας βρίσκονται σε ισορροπία.

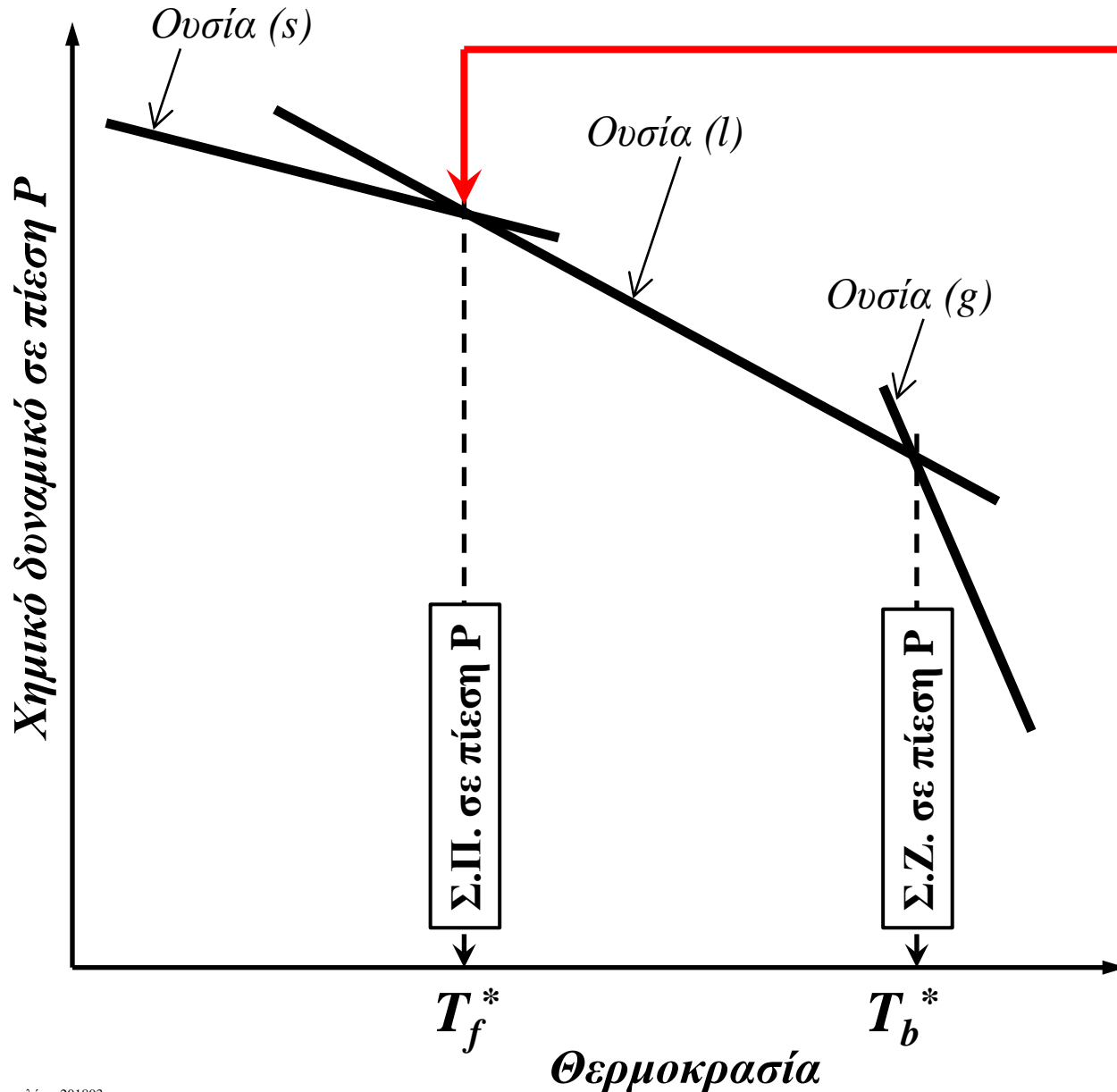
Σε κάθε σημείο της καμπύλης AC

- η στερεά φάση είναι σε ισορροπία με την υγρή
- η ταχύτητα με την οποία λειώνει (τήκεται) η ουσία είναι ίση με την ταχύτητα με την οποία στερεοποιείται (πήζει)
- τα χημικά δυναμικά της ουσίας (για T και P του σημείου) στην στερεή και στην υγρή κατάσταση είναι ίσα

$$\mu_{A(s)}^* = \mu_{A(l)}^*$$

Η καμπύλη AC παριστά την μεταβολή του Σ.Π. με την πίεση.

Για δοσμένη πίεση, η θερμοκρασία στην οποία η υγρή ουσία στερεοποιείται. Στο Σ. Π. η στερεά και η υγρή κατάσταση της ουσίας βρίσκονται σε ισορροπία.

$$\mu_{A(s)}^* = \mu_{A(l)}^*$$

Ταπείνωση του Σημείου Πήξεως του διαλύτη

Όλες οι αθροιστικές ιδιότητες πηγάζουν από την μείωση του χημικού δυναμικού του υγρού διαλύτη που προκαλεί η παρουσία της διαλυμένης ουσίας.

Σε αραιά (ιδανικά) διαλύματα ισχύει ότι:

$$\mu_A = \mu_A^* + RT \ln x_A$$

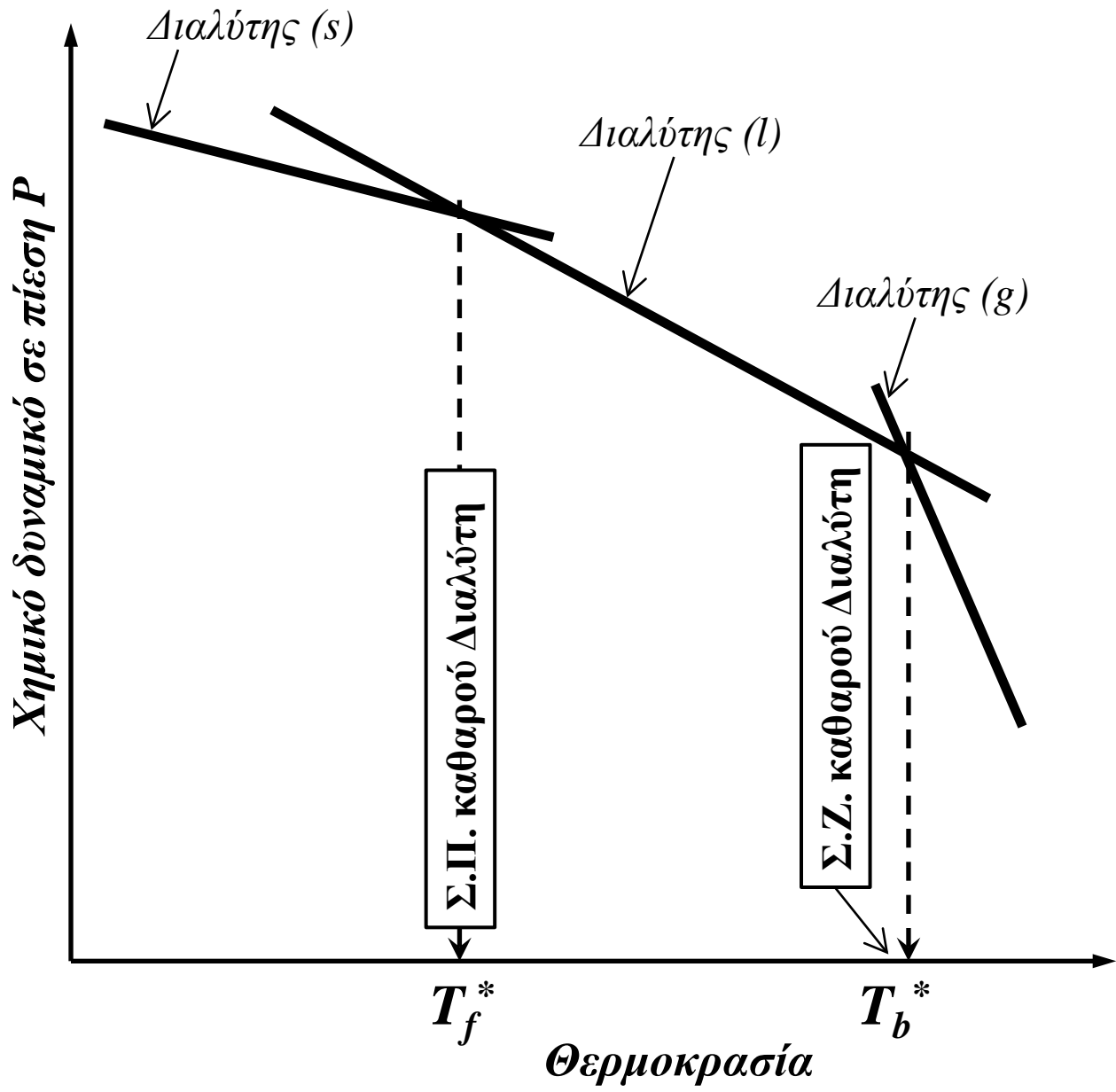
Χημικό δυναμικό του καθαρού διαλύτη

Χημικό δυναμικό του διαλύτη στο διάλυμα

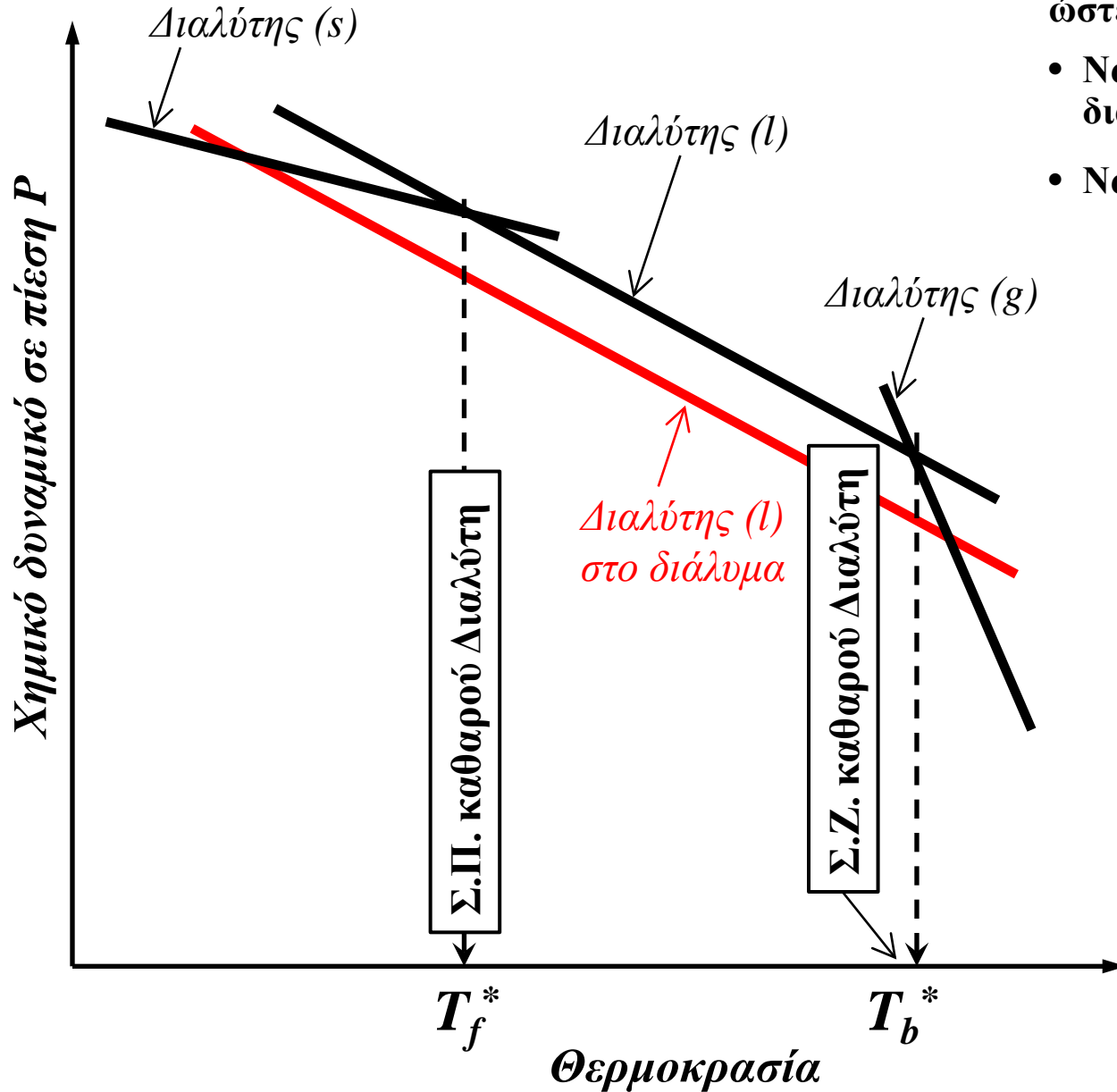
Γραμμομοριακό κλάσμα του διαλύτη στο διάλυμα

$$x_A < 1 \Rightarrow \ln x_A < 0 \Rightarrow \mu_A < \mu_A^*$$

Σημείο Πήξεως του καθαρού διαλύτη

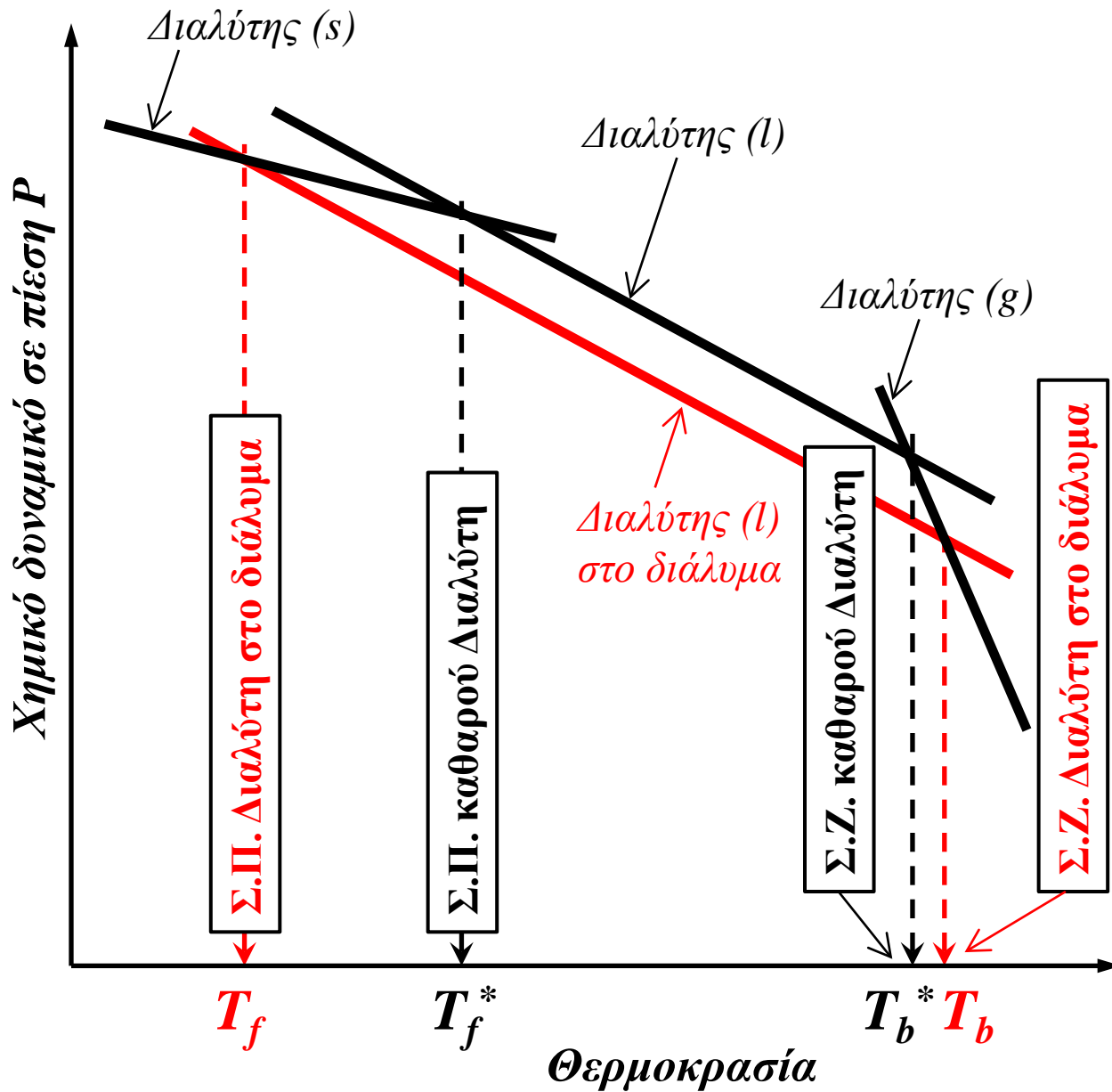
Σημείο Πήξεως του διαλύτη στο διάλυμα

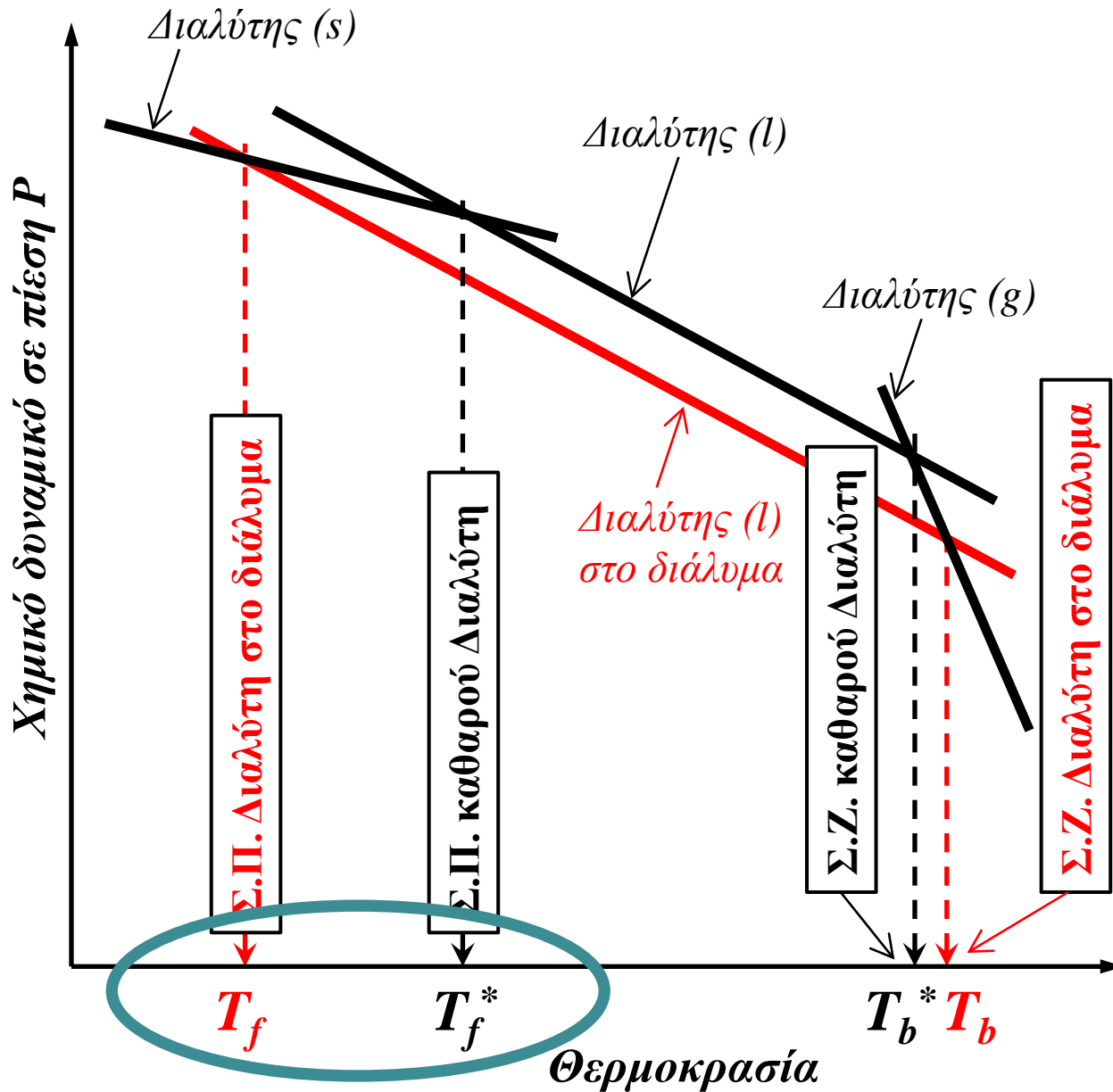
Η διαλυμένη ουσία επιλέγεται έτσι ώστε:

- Να μην διαλύεται στον στερεό διαλύτη
- Να έχει αμελητέα τάση ατμών

Σημείο Πήξεως του διαλύτη στο διάλυμα

Ταπείνωση του Σημείου Πήξεως του διαλύτη

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

Ταπείνωση του Σημείου Πήξεως του διαλύτη

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

$$\Delta T_f = K_f b i$$

Ταπείνωση του Σημείου Πήξεως του διαλύτη

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

$$\Delta T_f = K_f b i$$

K_f

Κρυοσκοπική Σταθερά του Διαλύτη

- Εξαρτάται μόνο από τη φύση του διαλύτη

$$K_f = \frac{R(T_f^*)^2 M_A}{\Delta H_{\tau\eta\xi}}$$

- R η σταθερά των αερίων ($8,314 \text{ J K}^{-1} \text{ mol}^{-1}$)
- T_f^* το Σ.Π. του καθαρού διαλύτη (K)
- M_A η γραμμομοριακή μάζα του διαλύτη (kg mol^{-1})
- $\Delta H_{\tau\eta\xi}$ η γραμμομοριακή λανθάνουσα θερμότητα τήξης του καθαρού διαλύτη (J mol^{-1})
- Οι μονάδες της K_f στο S.I. είναι (K kg mol^{-1})
- Η K_f του νερού είναι $1,858 \text{ K kg mol}^{-1}$

Ταπείνωση του Σημείου Πήξεως του διαλύτη

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

$$\Delta T_f = K_f b i$$

b

Molality (*Γραμμομοριακότητα κατά βάρος*)

$$b = \frac{\text{ποσότητα διαλυμένης ουσίας}}{\text{μάζα του διαλύτη}}$$

- Ανεξάρτητη από τη θερμοκρασία έκφραση συγκέντρωσης
- Οι μονάδες της b στο S.I. είναι (mol kg^{-1})

Παράδειγμα υπολογισμού της molality (b) διαλύματος

Έστω διάλυμα ουσίας B σε διαλύτη A. Ποια η molality, b, του διαλύματος αν δίνονται:

M_B η γραμμομοριακή μάζα της διαλυμένης ουσίας B
 m_B η μάζα της διαλυμένης ουσίας B, και
 m_A η μάζα του διαλύτη A.

$$b = \frac{\text{ποσότητα διαλυμένης ουσίας}}{\text{μάζα του διαλύτη}}$$

Παράδειγμα υπολογισμού της molality (b) διαλύματος

Έστω διάλυμα ουσίας B σε διαλύτη A. Ποια η molality, b, του διαλύματος αν δίνονται:

- M_B η γραμμομοριακή μάζα της διαλυμένης ουσίας B
 m_B η μάζα της διαλυμένης ουσίας B, και
 m_A η μάζα του διαλύτη A.

$$b = \frac{\text{ποσότητα διαλυμένης ουσίας}}{\text{μάζα του διαλύτη}}$$

$$b = \frac{n_B}{m_A} = \frac{\frac{m_B}{M_B}}{m_A} \Rightarrow b = \frac{m_B}{m_A M_B}$$

Παράδειγμα υπολογισμού της molality (b) διαλύματος

Έστω διάλυμα ουσίας B σε διαλύτη A. Ποια η molality, b, του διαλύματος αν δίνονται:

M_B η γραμμομοριακή μάζα της διαλυμένης ουσίας B
 m_B η μάζα της διαλυμένης ουσίας B, και
 m_A η μάζα του διαλύτη A.

$$b = \frac{\text{ποσότητα διαλυμένης ουσίας}}{\text{μάζα του διαλύτη}}$$

$$b = \frac{n_B}{m_A} = \frac{\frac{m_B}{M_B}}{m_A} \Rightarrow b = \frac{m_B}{m_A M_B}$$

Εφαρμογή

Σε 13,25 g διαλύματος ουσίας B σε διαλύτη A περιέχονται 12,5 g διαλύτη. Αν η γραμμομοριακή μάζα της διαλυμένης ουσίας B είναι 60 g/mol, τότε ποια η molality, b, του διαλύματος;

Παράδειγμα υπολογισμού της molality (b) διαλύματος

Εφαρμογή

Σε 13,25 g διαλύματος ουσίας B σε διαλύτη A περιέχονται 12,5 g διαλύτη. Αν η γραμμομοριακή μάζα της διαλυμένης ουσίας B είναι 60 g/mol, τότε ποια η molality, b , του διαλύματος;

$$b = \frac{n_B}{m_A} = \frac{\frac{m_B}{M_B}}{m_A} \Rightarrow b = \frac{(13,25 - 12,5) \text{ g}}{60 \text{ g mol}^{-1} \times 12,5 \text{ g} \times (10^{-3} \text{ kg g}^{-1})} \Rightarrow$$

$$b = 1 \text{ mol kg}^{-1}$$

- Προσοχή στις μονάδες !
- Η molality, b , εκφράζεται πάντα σε (mol kg⁻¹)

Ταπείνωση του Σημείου Πήξεως του διαλύτη

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

$$\Delta T_f = K_f b i$$

i

Συντελεστής van 't Hoff

$$i = \frac{\text{αριθμός διαλυμένων σωματιδίων}}{N_A \times (\text{ποσότητα ουσίας που διαλύθηκε})}$$

- N_A ο αριθμός Avogadro ($6,022 \times 10^{23} \text{ mol}^{-1}$)
- Ο συντελεστής van 't Hoff είναι αδιάστατο μέγεθος
- 1 mol ουσίας που διαλύεται δεν δίνει πάντα 1 mol σωματιδίων στο διάλυμα!
- Ο συντελεστής van 't Hoff αποτελεί μέτρο της επίδρασης που έχει μια διαλυμένη ουσία στις αθροιστικές ιδιότητες των διαλυμάτων της.
- Για την πλειονότητα των υδατικών μη-ηλεκτρολυτικών διαλυμάτων, ο συντελεστής van 't Hoff είναι πρακτικώς ίσος με την μονάδα.

Παράδειγμα υπολογισμού του συντελεστή van 't Hoff (i)

Έστω διάλυμα ασθενούς οξέος HA. Ποιος ο συντελεστή van 't Hoff (i) αν δίνεται ο βαθμός διάστασης, α , του HA στις συνθήκες του διαλύματος.

$$i = \frac{\text{αριθμός διαλυμένων σωματιδίων}}{N_A \times (\text{ποσότητα ουσίας που διαλύθηκε})}$$

Παράδειγμα υπολογισμού του συντελεστή van 't Hoff (i)

Έστω διάλυμα ασθενούς οξέος HA. Ποιος ο συντελεστή van 't Hoff (i) αν δίνεται ο βαθμός διάστασης, α , του HA στις συνθήκες του διαλύματος.

$$i = \frac{\text{αριθμός διαλυμένων σωματιδίων}}{N_A \times (\text{ποσότητα ουσίας που διαλύθηκε})}$$

Διαλύθηκαν
Διαστάθηκαν /
Παρήχθησαν

HA	→	H ⁺	+	A ⁻	} moles
x					
αx		αx		αx	

Παράδειγμα υπολογισμού του συντελεστή van 't Hoff (i)

Έστω διάλυμα ασθενούς οξέος HA. Ποιος ο συντελεστή van 't Hoff (i) αν δίνεται ο βαθμός διάστασης, α , του HA στις συνθήκες του διαλύματος.

$$i = \frac{\text{αριθμός διαλυμένων σωματιδίων}}{N_A \times (\text{ποσότητα ουσίας που διαλύθηκε})}$$

Διαλύθηκαν
Διαστάθηκαν /
Παρήχθησαν

HA	→	H ⁺	+	A ⁻	
x					} moles
αx		αx		αx	
$x - \alpha x$		αx		αx	

Ποσότητες σωματιδίων στο διάλυμα

$$i = \frac{N_A \times (x - \alpha x + \alpha x + \alpha x)}{N_A \times (x)} \Rightarrow i = 1 + \alpha$$

• Όταν η διαλυμένη ουσία δίσταται τότε $i > 1$!

Παράδειγμα υπολογισμού του συντελεστή van 't Hoff (i)

Εφαρμογή

Ποιος είναι ο συντελεστή van 't Hoff (i) στα παρακάτω διαλύματα;

1. Αραιό υδατικό διάλυμα NaCl.
2. Αραιό υδατικό διάλυμα $\text{Al}(\text{NO}_3)_3$.
3. Αραιό διάλυμα οξικού οξέος σε βενζόλιο. Στις συνθήκες του διαλύματος κλάσμα α των μορίων του οξικού οξέος συνδέονται με δεσμούς υδρογόνου και σχηματίζουν διμερή $(\text{CH}_3\text{COOH})_2$.

$$i = \frac{\text{αριθμός διαλυμένων σωματιδίων}}{N_A \times (\text{ποσότητα ουσίας που διαλύθηκε})}$$

Παράδειγμα υπολογισμού του συντελεστή van 't Hoff (i)

Εφαρμογή

Ποιος είναι ο συντελεστή van 't Hoff (i) στα παρακάτω διαλύματα;

1. Αραιό υδατικό διάλυμα NaCl.

$$i = 2$$

2. Αραιό υδατικό διάλυμα $\text{Al}(\text{NO}_3)_3$.

$$i = 4$$

3. Αραιό διάλυμα οξικού οξέος σε βενζόλιο. Στις συνθήκες του διαλύματος κλάσμα α των μορίων του οξικού οξέος συνδέονται με δεσμούς υδρογόνου και σχηματίζουν διμερή $(\text{CH}_3\text{COOH})_2$.

$$i = 1 - \frac{\alpha}{2}$$

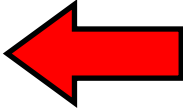
$$i = \frac{\text{αριθμός διαλυμένων σωματιδίων}}{N_A \times (\text{ποσότητα ουσίας που διαλύθηκε})}$$

- Ο συντελεστής van 't Hoff (i) μπορεί να είναι μεγαλύτερος, ίσος ή και μικρότερος του 1 !

Κρυοσκοπία.

Ο πειραματικός προσδιορισμός της ταπείνωσης του Σημείου Πήξεως μιας υγρής ουσίας που προκαλείται από την διάλυση σε αυτή διαφόρων ουσιών.

Οδηγεί στην απόκτηση πληροφοριών για την διαλυμένη ουσία ή/και για τα διαλύματα.

- **Γραμμομοριακή μάζας διαλυμένης ουσίας.**
- **Καθαρότητα υγρής ουσίας**
- **Έλεγχος νοθείας (πχ νοθεία γάλακτος με νερό)**
- **Καταλληλότητα αντιψυκτικού μείγματος για δοσμένη εφαρμογή**
- **Βαθμός διάστασης διαλυμένης ουσίας**
- ...

Προσδιορισμός της Γραμμομοριακής Μάζας ουσίας με την μέθοδο της Κρυοσκοπίας

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

$$\Delta T_f = K_f b i$$

$$b = \frac{m_B}{m_A M_B}$$

$$\Delta T_f = K_f \frac{m_B}{m_A M_B} i \Rightarrow \Delta T_f = K_f \frac{i}{m_A M_B} m_B$$

Προσδιορισμός της Γραμμομοριακής Μάζας ουσίας με την μέθοδο της Κρυοσκοπίας

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

1

$$\Delta T_f = K_f \frac{i}{m_A M_B} m_B$$

2

Η (σχ. 2) είναι της μορφής:

$$\Delta T_f = \kappa m_B$$

3

1. Προσδιορίζουμε τα ΔT_f (σχ. 1) για διαλύματα που περιέχουν την ίδια μάζα διαλύτη (m_A) αλλά διαφορετικές μάζες διαλυμένης ουσίας (m_B).
2. Από την γραφική παράσταση των ΔT_f έναντι των μαζών m_B προσδιορίζουμε την κλίση (κ) της βέλτιστης ευθείας (σχ. 3).
3. Από τις (σχ. 2 και σχ. 3) έχουμε:

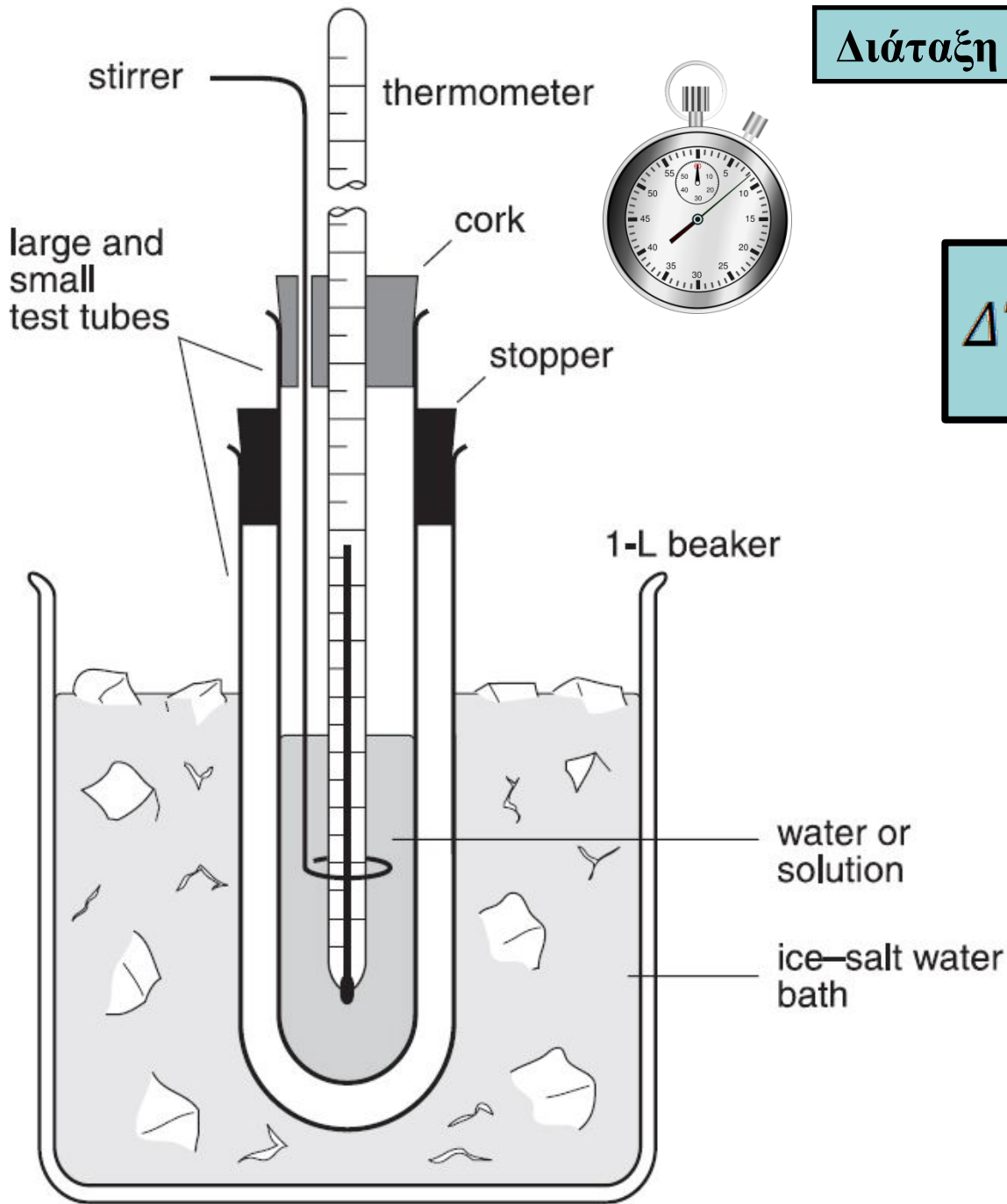
$$\kappa = K_f \frac{i}{m_A M_B} \Rightarrow$$

$$M_B = K_f \frac{i}{m_A \kappa}$$

Διάταξη για τον προσδιορισμό του Σ.Π.

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

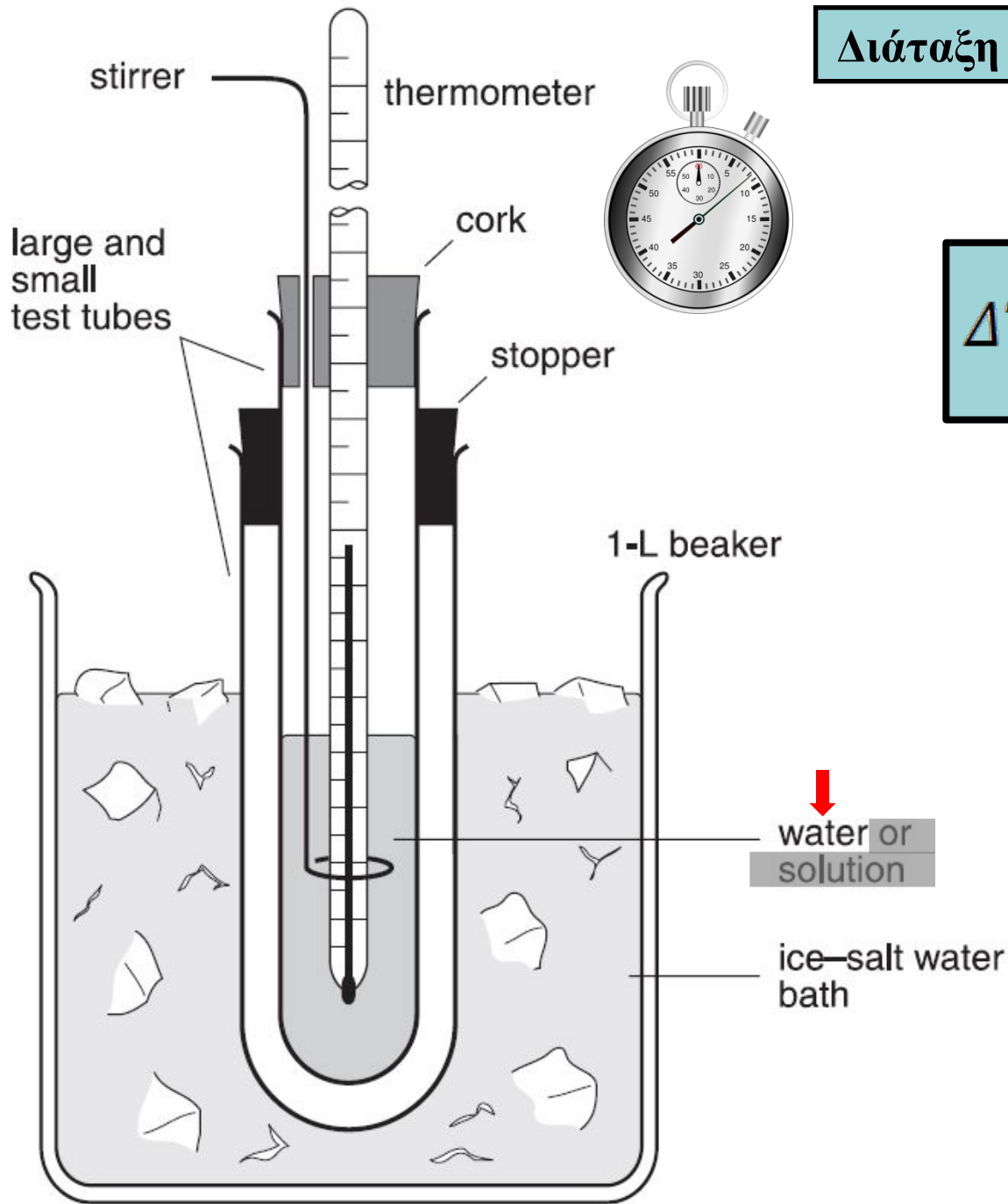
$$\Delta T_f = K_f \frac{i}{m_A M_B} m_B$$

Διάταξη για τον προσδιορισμό του Σ.Π.

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

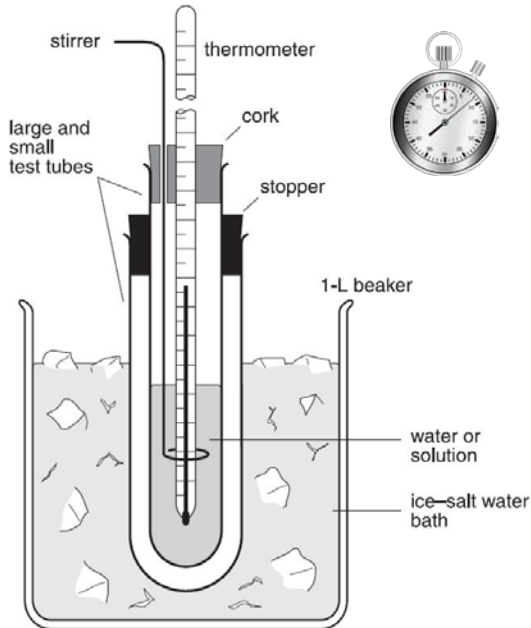
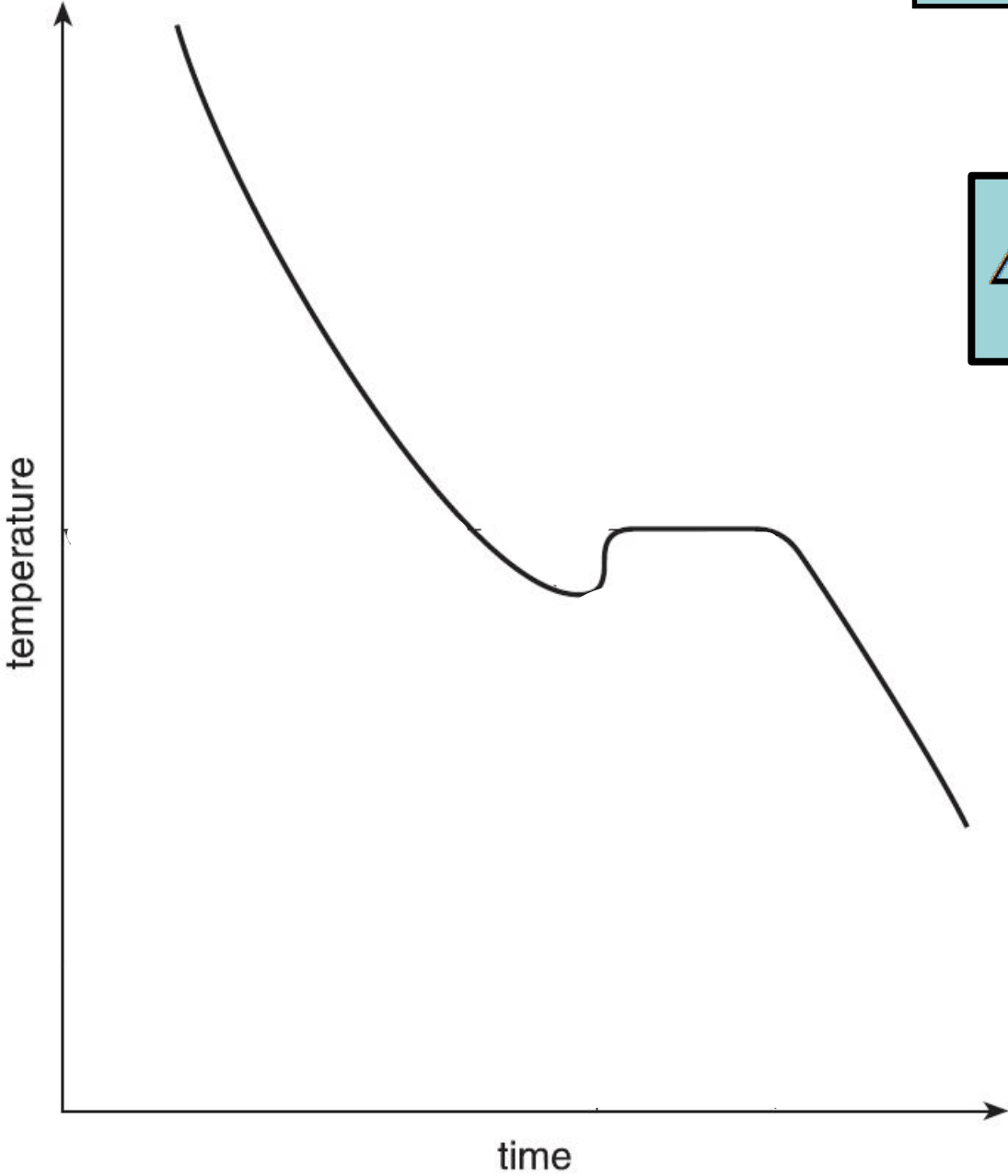
$$\Delta T_f = K_f \frac{i}{m_A M_B} m_B$$

Καμπύλη ψύξης καθαρού διαλύτη

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

$$\Delta T_f = K_f \frac{i}{m_A M_B} m_B$$

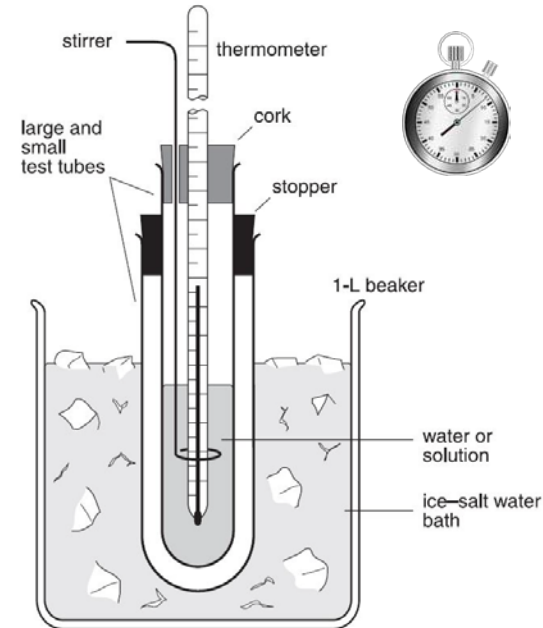
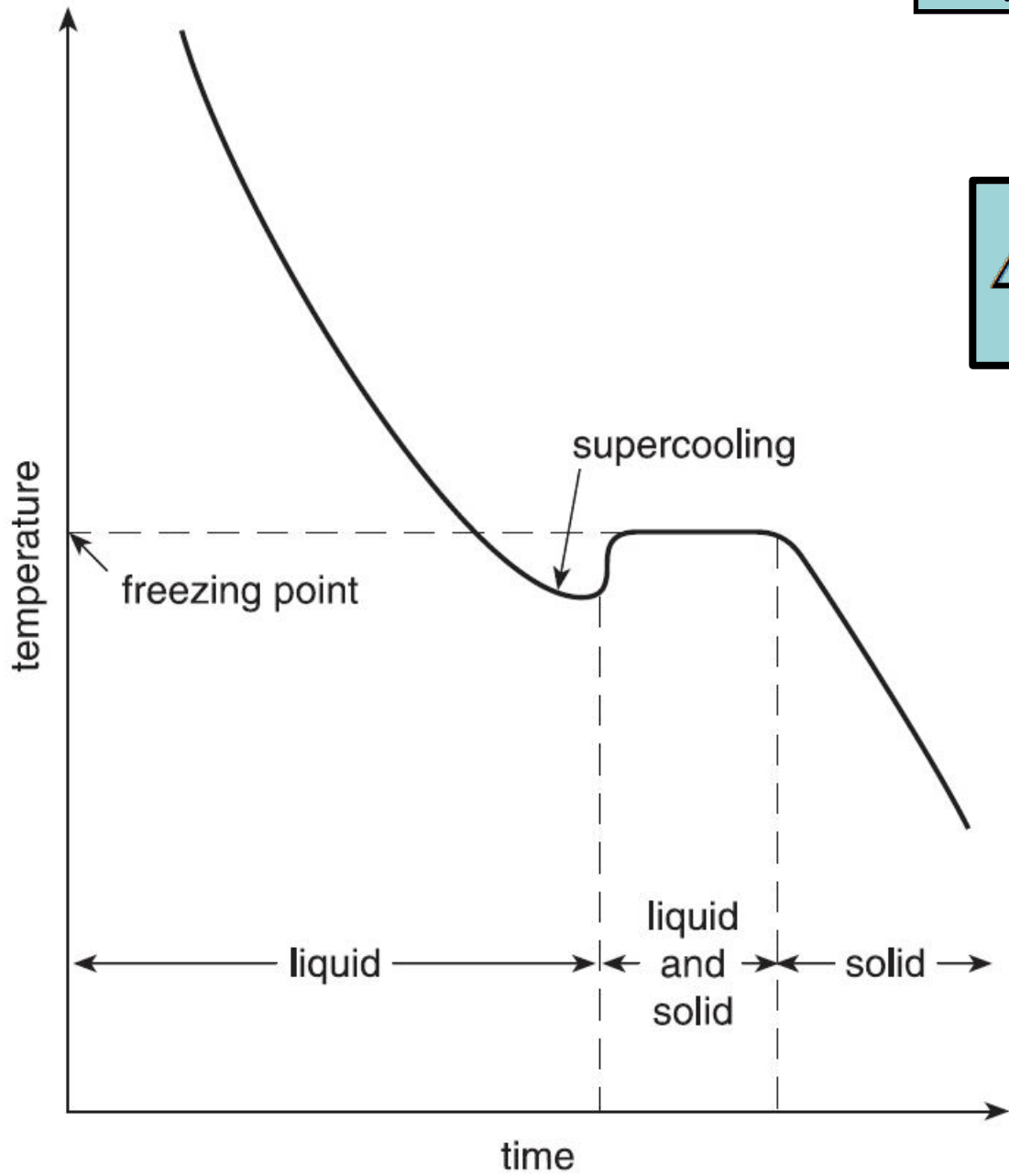

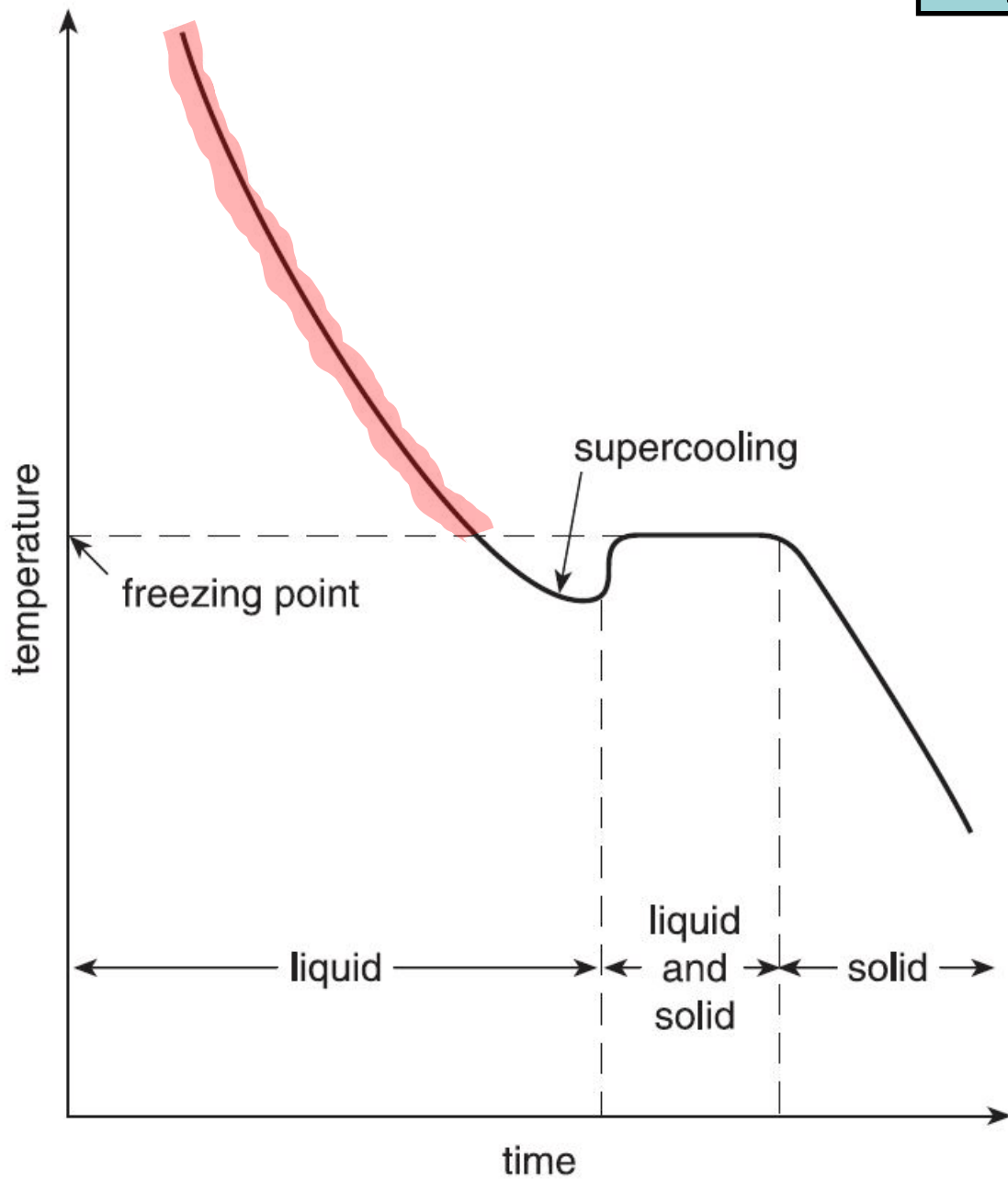
Καμπύλη ψύξης καθαρού διαλύτη

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

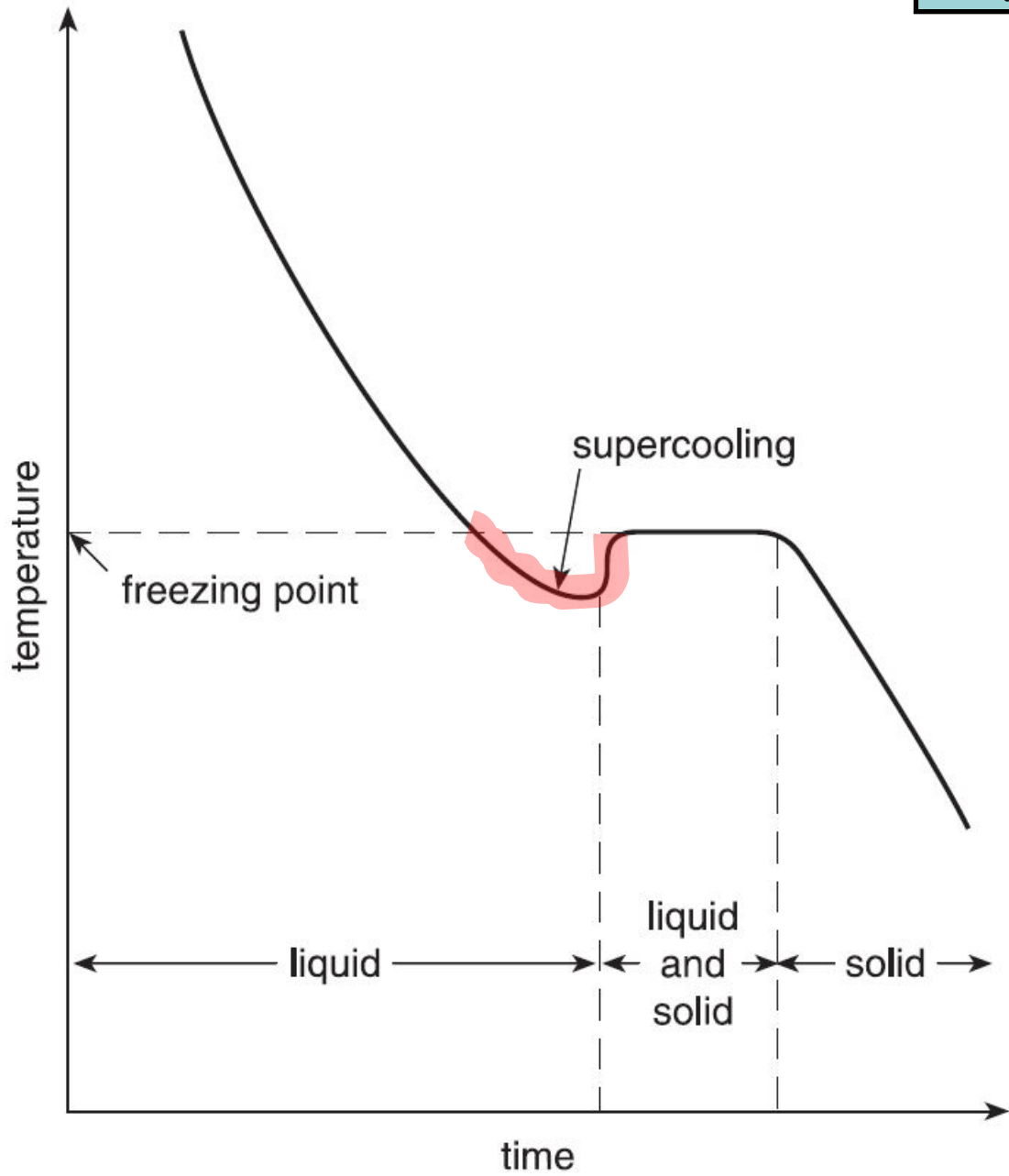
$$\Delta T_f = K_f \frac{i}{m_A M_B} m_B$$

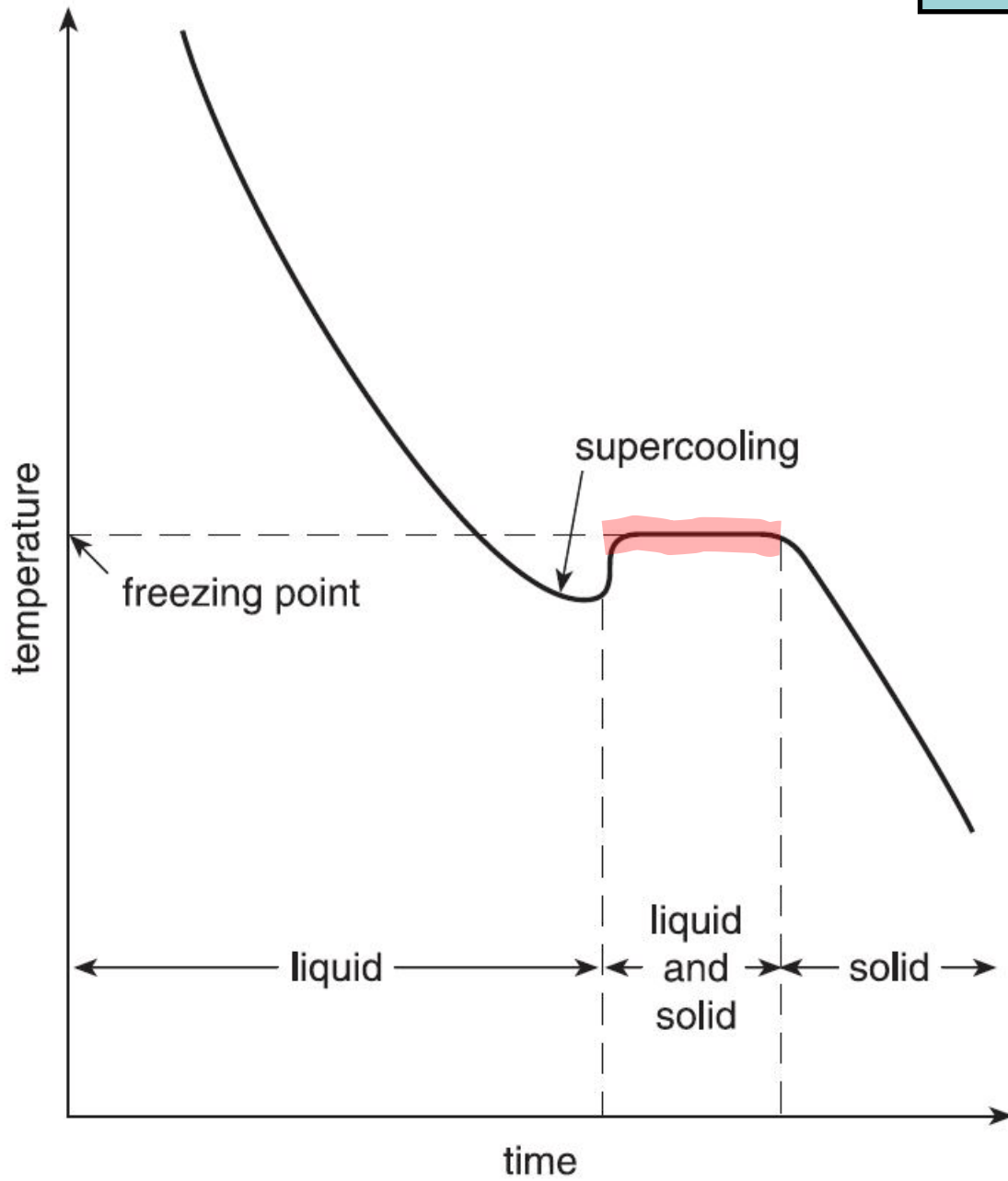
Καμπύλη ψύξης καθαρού διαλύτη

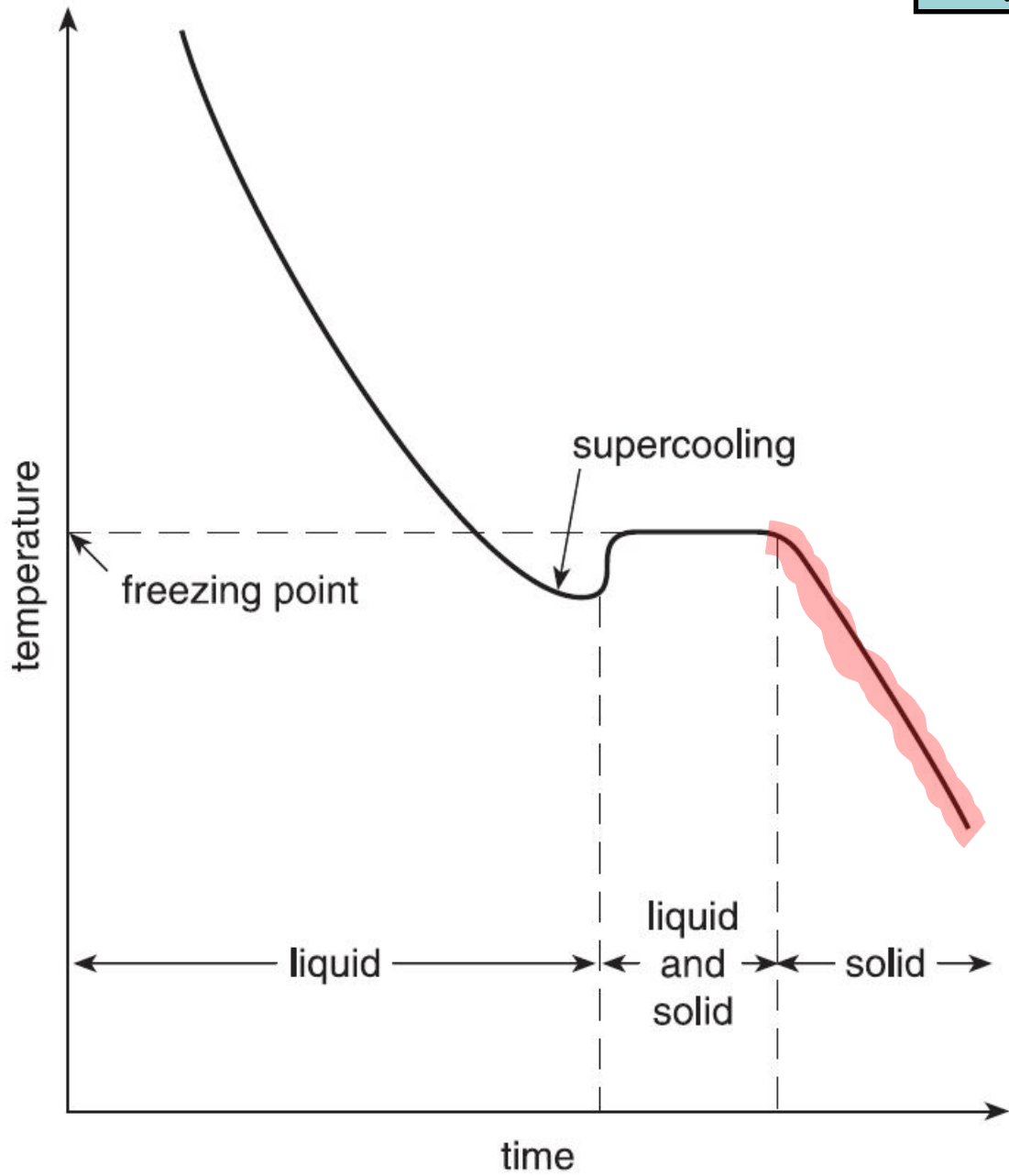
Καμπύλη ψύξης καθαρού διαλύτη

Καμπύλη ψύξης καθαρού διαλύτη

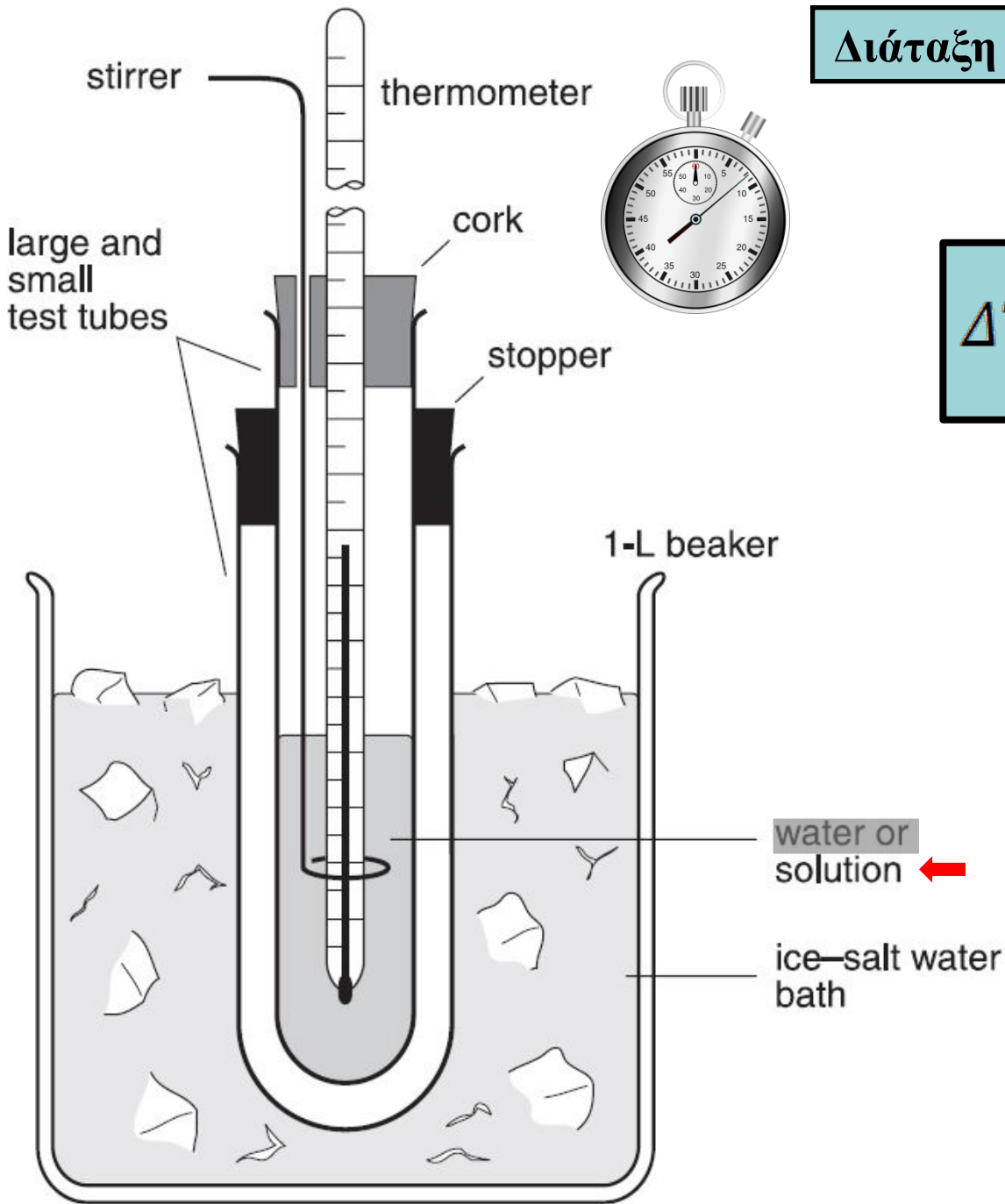
Καμπύλη ψύξης καθαρού διαλύτη

Διάταξη για τον προσδιορισμό του Σ.Π.

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

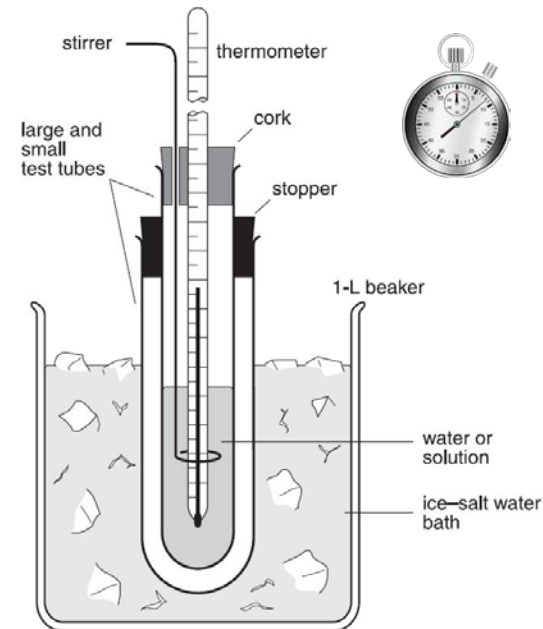
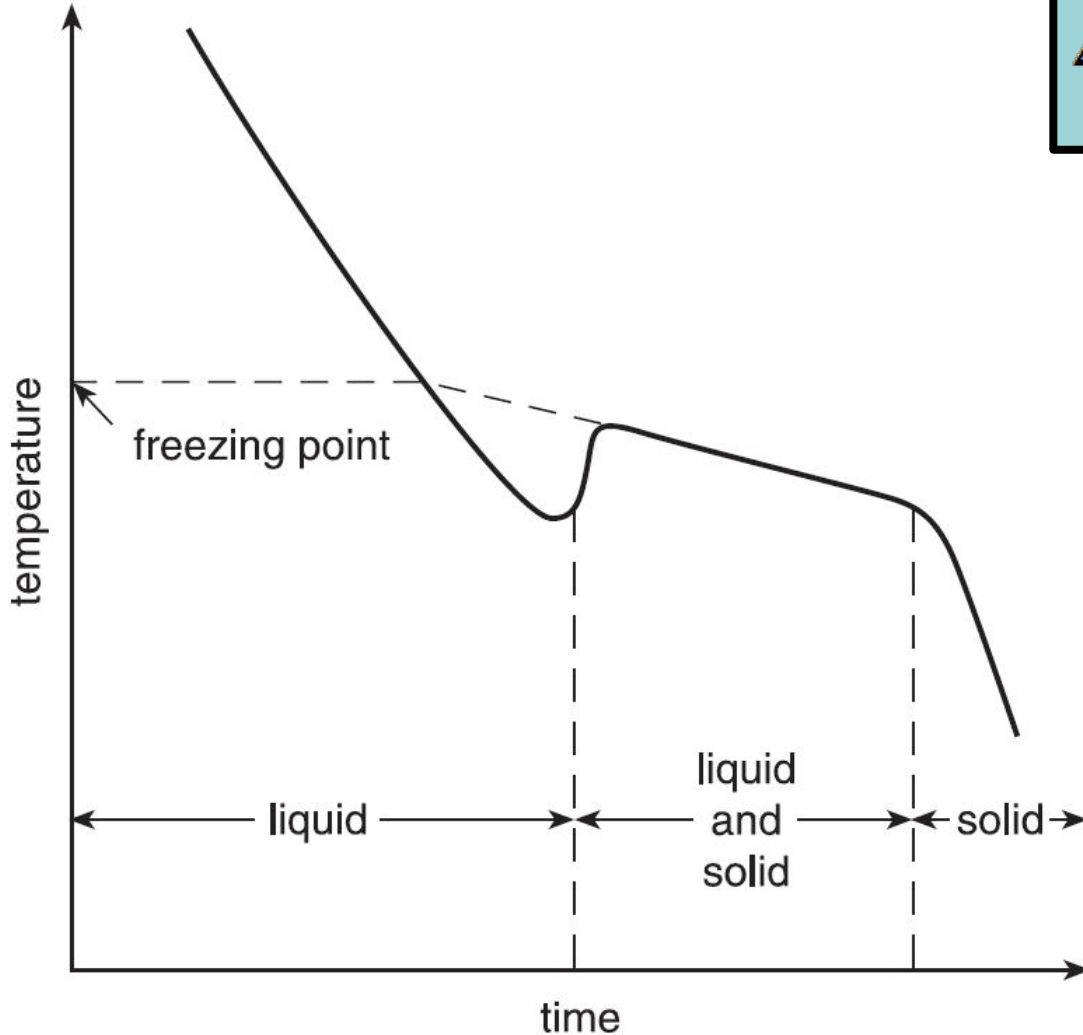
$$\Delta T_f = K_f \frac{i}{m_A M_B} m_B$$

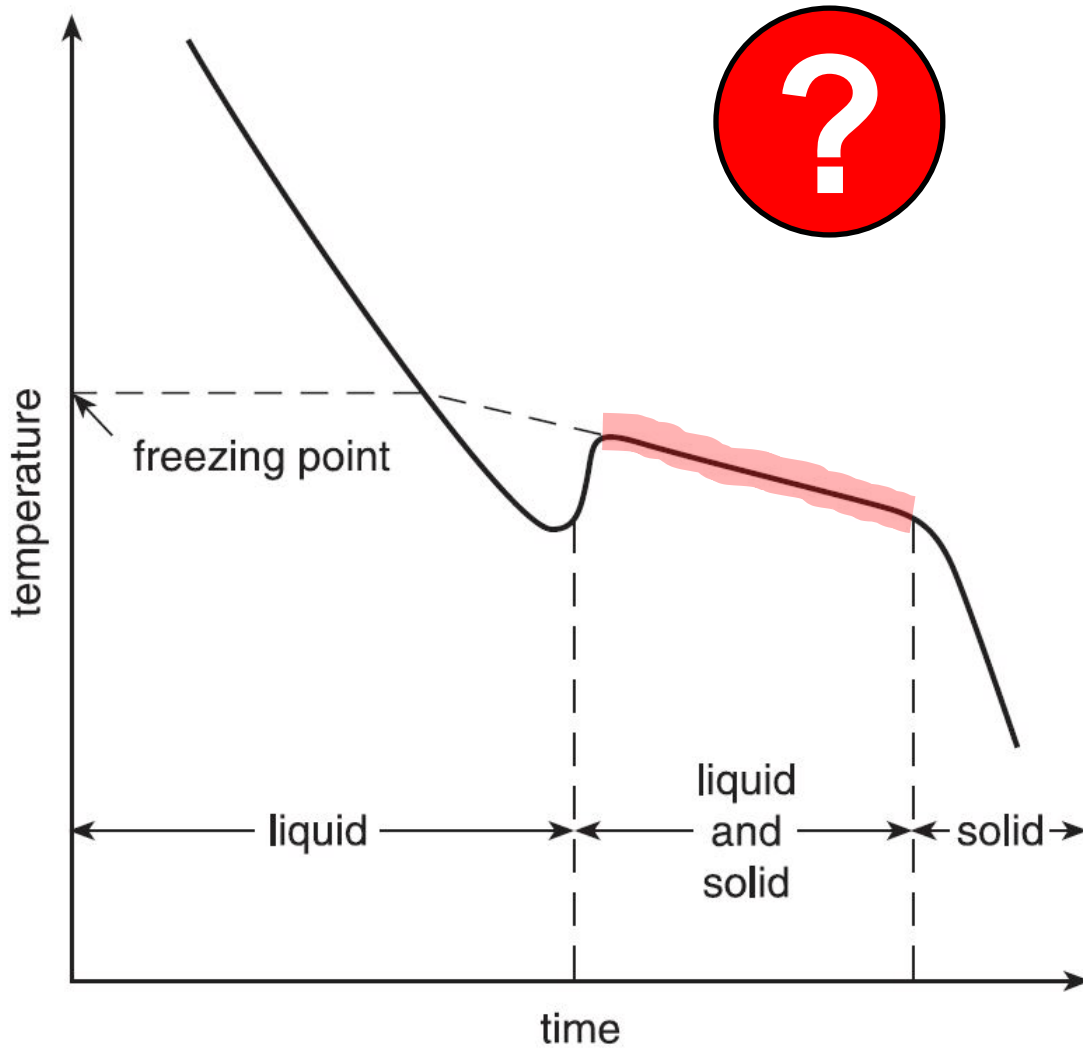
Καμπύλη ψύξης διαλύματος

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

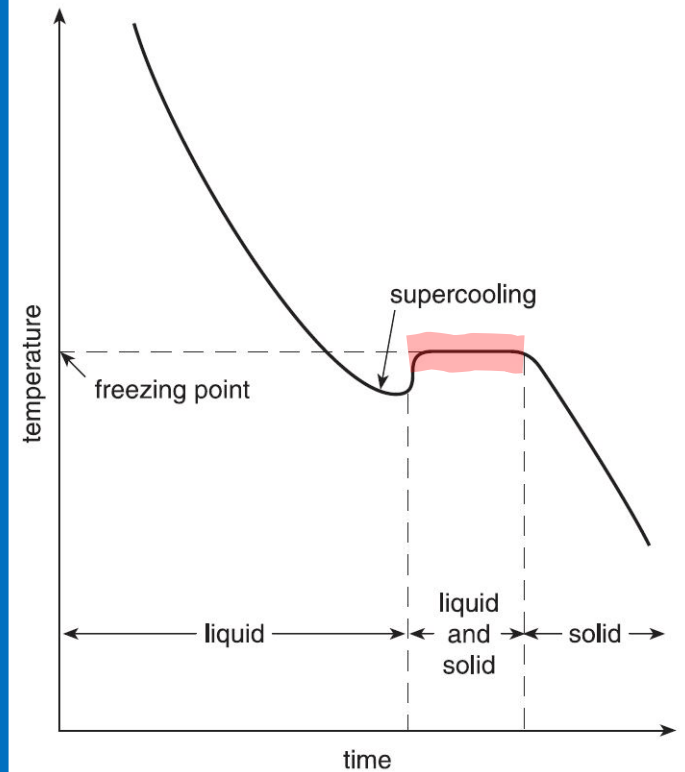
$$\Delta T_f = K_f \frac{i}{m_A M_B} m_B$$

Καμπύλη ψύξης διαλύματος

Καμπύλη ψύξης καθαρού διαλύτη

Προσδιορισμός της Γραμμομοριακής Μάζας ουσίας με την μέθοδο της Κρυοσκοπίας

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

$$\Delta T_f = K_f \frac{i}{m_A M_B} m_B$$

$$(m_B, \Delta T_f)$$

Προσδιορισμός της Γραμμομοριακής Μάζας ουσίας με την μέθοδο της Κρυοσκοπίας

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

1

$$\Delta T_f = K_f \frac{i}{m_A M_B} m_B$$

2

Η (σχ. 2) είναι της μορφής:

$$\Delta T_f = \kappa m_B$$

3

1. Προσδιορίζουμε τα ΔT_f (σχ. 1) για διαλύματα που περιέχουν την ίδια μάζα διαλύτη (m_A) αλλά διαφορετικές μάζες διαλυμένης ουσίας (m_B).
2. Από την γραφική παράσταση των ΔT_f έναντι των μαζών m_B προσδιορίζουμε την κλίση (κ) της βέλτιστης ευθείας (σχ. 3).
3. Από τις (σχ. 2 και σχ. 3) έχουμε:

$$\kappa = K_f \frac{i}{m_A M_B} \Rightarrow$$

$$M_B = K_f \frac{i}{m_A \kappa}$$

Προσδιορισμός της Γραμμομοριακής Μάζας ουσίας με την μέθοδο της Κρυοσκοπίας

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

$$\Delta T_f = K_f \frac{i}{m_A M_B} m_B$$

$$(m_B, \Delta T_f)$$

Διάλυμα	Μάζα διαλύτη	Μάζα ουσίας	Ταπείνωση Σ.Π.
1	m_A	$(m_B)_1$	$(\Delta T_f)_1$
2	m_A	$(m_B)_2$	$(\Delta T_f)_2$
3	m_A	$(m_B)_3$	$(\Delta T_f)_3$
4	m_A	$(m_B)_4$	$(\Delta T_f)_4$

Προσδιορισμός της Γραμμομοριακής Μάζας ουσίας με την μέθοδο της Κρυοσκοπίας

$$\Delta T_f = T_f^* - T_f$$

1

$$\Delta T_f = K_f \frac{i}{m_A M_B} m_B$$

2

Η (σχ. 2) είναι της μορφής:

$$\Delta T_f = \kappa m_B$$

3

1. Προσδιορίζουμε τα ΔT_f (σχ. 1) για διαλύματα που περιέχουν την ίδια μάζα διαλύτη (m_A) αλλά διαφορετικές μάζες διαλυμένης ουσίας (m_B).
2. Από την γραφική παράσταση των ΔT_f έναντι των μαζών m_B προσδιορίζουμε την κλίση (κ) της βέλτιστης ευθείας (σχ. 3).
3. Από τις (σχ. 2 και σχ. 3) έχουμε:

$$\kappa = K_f \frac{i}{m_A M_B} \Rightarrow$$

$$M_B = K_f \frac{i}{m_A \kappa}$$

